

Hálózatalapú tanulás

- A hozzászóláshoz [regisztráció](#) és [bejelentkezés](#) szükséges

Módszer típusa

Tanítási-tanulási módszerek

Tanítási-tanulási módszer típusa

Tanulóközpontú

Rövid összefoglalás

Az informatika, pedagógia és hálózatkutatás közös metszéspontján kialakult új szakterület neve pedig a hálózatalapú tanulás, másképpen konnektivizmus.

A módszer kifejtése

A tudásalapú társadalomban nélkülözhetetlen kulcskompetenciák egyike a „tanulás tanulása”, azaz a saját tanulás önállóan és csoportban történő szervezésének és szabályozásának a képessége, amelynek részét képezi a hatékony időbeosztás, a problémamegoldás, az új tudás elsajátításának, feldolgozásának, értékelésének és beépítésének, valamint az új ismeretek és készségek különböző kontextusokban – az oktatásban és képzésben, otthon vagy a munkahelyen – történő alkalmazásának képessége.

„A konnektivizmus a tanulást olyan folyamatnak fogja fel, amelyben az informális, hálózatba szervezett, elektronikus eszközökkel támogatott információcsere mind nagyobb szerepet kap. A tanulás mindinkább folyamatos, élethosszig tartó, más tevékenységekbe beágyazott, hálózatosodott tevékenység-rendszeré válik.”

„Hálózati tanulásról tehát akkor beszélünk, ha a hálózatot alkotó különböző iskolák szakembereinek csoportjai célirányos, tartós, a nyilvános tudásból táplálkozó, fejlesztő tevékenységben vesznek részt, melynek során saját módszertani tudásukat felhasználva együttesen létrehoznak egy közös tudásalapot” (Stoll-Seashor, 2007).

A módszerrel kapcsolatos kihívások, buktatók és azok kezelése

“Az elektronikus tanulási környezetek eszköztára az utóbbi évtizedben tovább bővült és három alapfunkciót tölt be, amelyek egymással integrálódva jelennek meg az iskolákban: egyrészt rendszertervező, másrészt *információszolgáltató*, harmadrészt *kommunikációs funkció* (Komenczi, 2009).[\[1\]](#)

Az *információszolgáltató funkció* a hálózatok összekapcsolását valósítja meg. Ennek keretében érhetjük el az internetet, távoli adatbázisokat, tehát egyfajta ablakként funkcionál a világra, a virtuális térbe. A tudástartalmak megosztása, a közösségi lét, a közös tudáskonstrukció is ezen keresztül valósul meg, amelyet még inkább erősít a webhasználat ma legnépszerűbb magasabb szintje, a web 2.0. A *kommunikációs funkció* az iskola mindennapi kommunikációs kapcsolataiban kulcsszerepet játszik. Fontos szerepe lesz az egész metódus motorjának a tanulási folyamat szervezésében, és megvalósulhat a “virtuális mobilitás”.

[\[1\]](#) Komenczi Bertalan: *Elektronikus tanulási környezetek*. Gondolat Kiadó, Budapest, 2009.

Gyakorlati tippek a módszer alkalmazásához

A tapasztalatok szerint az eredményes hálózati tanulás megvalósításához a következők együttes és dinamikus megvalósítására van szükség:

- a hálózati működés világosan meghatározott fókusza és a részvételi szándék,
- kapcsolatok,
- együttműködés,
- vizsgálódás,
- irányítás, segítség (facilitátor)
- elszámoltathatóság és
- kapacitásfejlesztés és támogatás

Tanári, tanulói visszajelzések

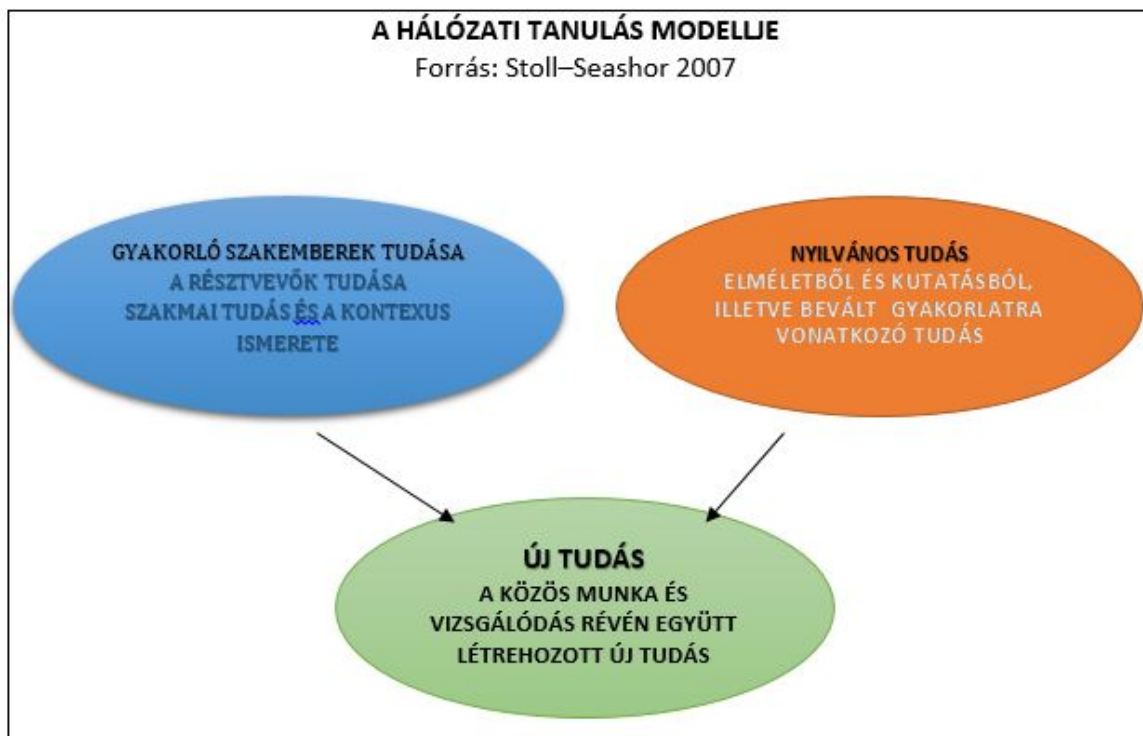
„ A tanár szerepe alapvetően a mentorálás volt, a diákok munkájának nyomon követése, és ha szükséges, segítése. Az ilyen fajta tanulásirányítás a tanártól sok előkészületet és utómunkát (ellenőrzést) követel meg. Az órán pedig készen kell állnia arra, hogy akár egyik percről a másikra alkalmazkodjon egy-egy diák egyéni

logikájához és a diák gondolkodásmódjának, és tudásszintjének megfelelően segítse tovább a megértés útján. Azt gondolom, hogy ez a tanártól nagymértékű kreativitást és empátiát feltételez, aminek nem mindig könnyű megfelelni.

Tapasztalatom szerint a kurzusban előkészített anyag tökéletesen elegendő volt a tudás megszerzéséhez, bár volt olyan diák, aki az interneten más tartalmat keresett, és elmondása szerint, az alapján jobban megértette az algoritmus működését, így a feladatokat is sikeresen meg tudta oldani.” (Tanári vélemény a VETIVER- projekt diákkurzusáról)

A módszer előnyei

Bessenyei azt hangsúlyozza, hogy a *motiváltság lényegesen magasabb, ha az információszerzés és feldolgozás, valamint a keresés és az értékelés együttműködő, hálózati tevékenységben valósul meg*. Ilyenkor az jelentősen javíthatja a tanuló tanulási hatásfokát. Ha a tanuló részt vesz egy, a témával foglalkozó hálózatban, akkor „a tudás olyan körforgásába kerül, hogy az egyén saját tudáselemeit, illetve tudástartalmait is megosztja, s az így összeadott tudás ismeret mégis csak egyéni tudásforrássá” lesz.

A HÁLÓZATI TANULÁS MODELLE

Forrás: Stoll–Seashor 2007